

ÉÉN WERELD

Nieuwsbrief van de Wereld Federalisten Beweging Nederland

WFBN, Laan van Nieuw Oost-Indië 252, 2593 CD Den Haag

Algemene ledenvergadering WFBN

Datum: zaterdag 12 april 2014

Locatie: Emma, Cremerstraat 245, 3532 BJ Utrecht

deur open: 12.30, een eenvoudige lunch wordt u aangeboden

vergadering van 13.30 tot 16.00 uur

U BENT NODIG !

Voor 15 euro per jaar bent u lid van de WFBN.

Iedereen is van belang, we hebben leden nodig! Leden bewijzen dat het streven naar wereldburgerschap en wereldfederatie zinvol is.

15 euro is een laag bedrag.

Bankrekening : 9764 tnv. Wereld Federalisten Beweging Nederland

IBAN : NL73INGB0000009764 en BIC : INGBNL2A

Als u al lid bent, overweeg dan een automatische opdracht om uw bijdrage over te maken. Dit maakt het leven van de penningmeester gemakkelijker.

Van de voorzitter

Maar op persoonlijke titel, niet namens de vereniging.

In artikel 3 van de statuten staat: De vereniging streeft naar de opbouw van een rechtvaardige federale wereldorde, welke is gebaseerd op algemeen aanvaarde grondrechten van de mens, zoals beschreven in de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en uitgewerkt in het Internationaal Statuut van de Rechten van de Mens en op het recht van elk volk op een eigen staat en cultuur, en welke is uitgerust met mondiale en regionale gezagsorganen.

De hervorming van de Verenigde Naties staat bij de WFBN voorop. De kernvisie uit 2001 stelt de omvorming van de Verenigde Naties tot een wereldgezag centraal: de WFBN beschouwt de Verenigde Naties (VN) als een aanzet tot het toekomstige wereldgezagsorgaan. De WFBN stelt zich ten doel het Handvest van de Verenigde Naties (VN) te vervangen door een wereldgrondwet. Ook de toekomstvisie van 2008, gepubliceerd bij 60 jaar WFBN, stelt op nummer 1: samenwerking van alle wereldburgers aan het omvormen van de VN tot een wereldgezagsorgaan, dat alle problemen van wereldomvattende aard tot een oplossing kan brengen. Op 2 staat: Samenstelling van een wereldgrondwetgevende vergadering, teneinde paal en perk te stellen aan alle activiteiten die het leven op aarde van mensen, dieren en planten onherstelbare schade toebrengen.

In de praktijk van de transformatie van de wereldsamenleving werken meerdere benaderingen naast en door elkaar heen. De WFM, onze internationale organisatie, gaat bijvoorbeeld coalities aan met organisaties die op één punt willen samenwerken. Ook zien we de opbouw van regionale statelijke organisaties, zoals de Europese Unie, NAVO of OVSE. Onze statuten laten ruimte voor bevordering van samenwerking en gefundeerd vertrouwen tussen staten en volkeren, ook in regionaal verband, wat minder ver gaat dan het vestigen van mondiaal wereldgezag.

Atlantische samenwerking is in mijn ogen zo'n tussenstation. Binnen het Europees parlement wordt daar ook zo over gedacht. Voor de Europese Volks Partij gaat het om een hoeksteen van het buitenlands beleid en moet de samenwerking versterkt worden om de gemeenschappelijke waarden van vrijheid, democratie, mensenrechten, rechtsorde en markteconomie te promoten. De samenwerking in een nieuw Trans-Atlantisch handelsakkoord is voor D'66 van groot belang en zij zet zich actief in voor totstandkoming (zie het artikel in deze nieuwsbrief). Ook de Partij van Europese Sociaal Democraten staat voor een sterke Trans-Atlantische band en mandateert de Europese Commissie te onderhandelen over een nieuw handelsverdrag.

De opbouw van de wereldrechtsorde kan niet zonder regionale internationale organisaties, ook al zijn er onvermijdelijke complicaties.

Werldfederalisten zijn ook realisten. Regionale organisaties kunnen ook gezien worden als uitbreiding van de invloedssfeer van een dominante speler. Het Warschaupact schiep een bufferzone voor de Sovjet-Unie, zoals de NAVO dat was en nog is voor landen gelieerd aan de VS.

Conflicten op grensvlakken van twee invloedssferen kunnen een logisch gevolg van het streven naar uitbreiding van de eigen macht door de leidende natie. De huidige crisis in de Oekraïne en de Krim is daar een voorbeeld van. Er dreigt op de achtergrond zelfs een escalatie met de potentie van een derde wereldoorlog

doordat twee grote federale staten, de VS en Rusland, tegenover elkaar komen te staan. De VS prees de groep demonstranten in Kiev voor het vreedzame protest. Het is te hopen dat zij zelf nu ook het militair geweld beperken tot versterkte oefeningen.

Op zo'n moment willen we bovenregionaal denken en aanzetten tot mondiaal handelen. Alleen de VN Veiligheidsraad is gerechtigd te beslissen over militair ingrijpen bij een dreigende verstoring van de internationale vrede.

De huidige Veiligheidsraad telt Rusland en de VS onder haar permanente leden met een vetorecht bij stemmingen. In dit dreigende gewapende conflict zal dit tot de-escalatie leiden en een groter conflict voorkomen. Om rechtmatig militair te kunnen ingrijpen is een mandaat van de Veiligheidsraad noodzakelijk. Rusland zal dit blokkeren met een veto. Daarmee komt er geen legitiem militair ingrijpen en blijft de kans dat dit escaleert tot een groter militair conflict klein, tenzij de Veiligheidsraad gepasseerd wordt, door met name de VS.

Wrang voor een deel van de bevolking is wel dat dit dan ten koste gaat van de splitsing van de Oekraïne, positief is dan als er geen burgeroorlog uitbreekt en de rechten van minderheden in Oost- en West-Oekraïne voldoende gerespecteerd worden.

De situatie lijkt op die van de koude oorlog, we hoeven niet, zoals Kerry, minister van buitenlandse zaken van de VS zei, terug naar de 19e eeuw. De VS legden mijnen in haven van Nicaragua om de contrarevolutionairen te steunen. Het internationaal gerechtshof sprak zich uit over de zaak (1986, <http://www.icj-cij.org/docket/index.php?sum=367&p1=3&p2=3&case=70&p3=5>).

De VS had niet militair mogen interveniëren in de soevereine staat

Bijeenkomsten werkgroep: neem contact op met Frans Vermeulen 0165-534 506

De bijeenkomsten worden gehouden in Hoog Catherijne, Utrecht, bij Seats2meet.

Seats2meet.com verbindt zich graag aan partners die kennis delen hoog in het vaandel hebben en die innovatieve

Nicaragua. De VS is veroordeeld tot het betalen van schadevergoeding. De herstelbetalingen volgden nooit, want in de VN Veiligheidsraad werd dit door de VS geblokkeerd met een veto.

Na de koude oorlog is een nieuwe praktijk ontstaan van militair ingrijpen door een coalitie van de 'willing and able'. Een coalitie van landen die kundig wil ingrijpen. Irak en Libië zijn hier voorbeelden van, hoewel je je kunt afvragen hoe kundig het ingrijpen was. Blijvend goede resultaten laten nog op zich wachten. Tot op zekere hoogte is dit ingrijpen in principe als moedig en lofwaardig te zien. Het morele doel is abjecte regimes ook militair een halt toe te roepen.

Zo dreigde de VS herfst 2013 opnieuw met militair ingrijpen in de regio Midden-Oosten: een oorlog in Syrië nadat de BBC berichtte over een aanval met chemische wapens. Maar het succes van zo'n ingrijpen was onzeker. Mede door de diplomatieke kracht van de Russische Federatie, maar ook met Nederlandse bijdrage, is er nu een gezamenlijke inspanning door de internationale gemeenschap om de chemische wapens uit dat gebied te vernietigen.

Bij de overwegingen om al dan niet militairen te zenden speelt altijd naast de morele ook een strategische afweging - versterking van de eigen invloedssfeer - een belangrijke rol. Daarmee is het geen zuiver instrument van neutrale opbouw van een wereldrechtsorde in handen van een wereldgezagsorgaan. In het huidige tijdsgewricht is dat ook nog nauwelijks voorstelbaar, laat staan voor 100% te realiseren. De dynamiek begin 21ste eeuw is nog steeds het een elkaar wederzijds in evenwicht houden in een internationale staten gemeenschap en tegelijkertijd streven naar versterking op mondiaal niveau, en dat op meerdere fronten en thematische gebieden tegelijk.

initiatieven lanceren. Deze initiatieven dragen bij aan een versterkende samenwerking in de samenleving. Dit bereiken ze door netwerken te verbinden en actief hun kennis uit te wisselen.

Beslissende jaren : Christine Lagarde van het IMF over de noodzaak van een nieuwe wereldorde

De toespraak van Christine Lagarde van het Internationaal Monetair Fonds zal als een belangrijk moment de geschiedenis kunnen ingaan. Zij sprak voor het gezelschap van de 'Richard Dimbleby Lectures' in de Guildhall van Londen. Dimbleby en zijn zoon behoren tot grootheden van de BBC. Het onderwerp van mevrouw Lagarde was "een nieuw multilateralisme voor de 21e eeuw". Haar hartenwens is die van de econoom John Maynard Keynes in 1944: dat "het broederschap van de mensheid geen frase meer blijft".

De gebeurtenissen van 1914 hadden tot dertig jaar onheil en de Grote Depressie geleid. In de opgang van de industriële samenleving volgde een massieve dislocatie door nationalistisch en ideologisch denken en een ongehoorde ontkenning van de waardigheid van de mens. Maar ook tot een keerpunt in 1944, toen afgevaardigden van 44 naties in Bretton Woods bijeenkwamen en besloten dat eigen belang voor wereldwijde belangen moest wijken. Door die mannen verrees de 'Fenix van de Vrede' en volgde een decennialange opbouw: ziekten

werden bestreden, conflicten gepacificeerd, kindersterfte teruggedrongen, onze levensverwachting werd verhoogd en honderden miljoenen werden uit hun armoede verlost.

Thans moeten wij ons opnieuw vragen welk soort wereld wij aan onze kinderen willen overdragen. Voor de derde keer binnen een eeuw veranderen de tijden. Twee stromingen zullen de komende decennia bepalen: toenemende spanningen in wereldwijde connecties en economische duurzaamheid. Een productiebedrijf heeft gemiddeld 35 verschillende toeleveranciers. Ook de financiële betrekkingen tussen landen waren tot 2008 sterk gestegen. Steeds meer landen raken hierin verstrikt.

Bovendien verkeren we in een communicatieve revolutie. Drie miljard mensen hebben aansluiting op internet. Er zijn bijna net zoveel mobieltjes als mensen, met de hoogste verspreiding in Afrika en Azië. Deze '*brave new world*' genereert hoop en beloften. De droom van een wereld zonder extreme armoede ligt binnen bereik. Maar al die verbindingen en netwerken kunnen ook besmetten en de wereldeconomie destabiliseren. De huizenmarktcrisis in de VS deed binnen de kortste tijd de gehele financiële wereld beven.

Communicatie heeft dus ook een schaduwkant – ze kan bij misbruik ook intolerantie en haat bevorderen. Dan slaat de mooiste samenzang om in een kakafonie. De sleutel voor ons allen is daarom: het goede te versterken en daarmee het slechte te verzwakken. Onze voorvaders hebben niet kunnen bevroeden dat wij in een tijdperk van hyperverbindingen terecht zijn gekomen. Tegelijkertijd verspreidt de economische macht zich over de hele aarde. Een halve eeuw geleden hadden nieuwe markten en ontwakende economieën een kwart aandeel in het BBP van de wereld – nu kan dit aandeel binnen een decennium tot tweederde groeien.

Behalve regeringen praten nu al bijna 4.000 ngo's bij de Verenigde Naties mee. Twaalf multinationals zitten aan top van de 100 grootste ondernemingen ter wereld.

Daarnaast gaan de grote steden meepraten. In 2030 zal 60 procent van de wereldbevolking in de stad wonen. De middenklasse zal morgen 5 miljard mensen omvatten. Zij zullen een hogere levensstandaard eisen, meer vrijheid, erkenning en gerechtigheid.

Er komt een nieuwe wereld die meer van de mensheid eist – ook aan gedeelde macht. Maar die ontwikkeling kan ook leiden tot besluiteloosheid, impasses en onveiligheid. Verjongende landen zullen tegenover verouderde landen komen te staan, tenzij migratie tot een nieuw evenwicht leidt en het herlevend nationalisme niet tot noodlottige blokkades van de voortgang van beschaving.

Prins Charles heeft een paar jaar geleden in een Dembleby-lezing gezegd dat “als wij de aarde in de steek laten, de mensheid in de kou laten staan”. Het slechte nieuws is dat wij steeds dichterbij het omslagpunt raken; het goede nieuws is dat wij het tij nu nog kunnen keren, zelfs dat van de stijgende zeespiegel.

De Openbaring van Bahá'u'lláh is aan het nieuws gewijd dat iedereen die heden leeft de verwezenlijking van de eenwording van de volkeren moet dienen en niet door achteloosheid anderen voor de voeten mag lopen.

De oorspronkelijke tekst van Christine Lagarde staat op de website van het Internationaal Monetair Fonds:
<http://www.imf.org/external/np/speeches/2014/020314.htm>

(Bericht uit de Bahá'i monitor Ned, mrt 2014)

Trans-Atlantisch handelsakkoord: in zee met de Amerikanen

Begin maart is Europarlementariër Marietje Schaake, woordvoerder voor handelsbetrekkingen met de VS namens de liberale fractie, in Washington DC. Daar spreekt zij met betrokkenen over het *Transatlantic Trade and Investment Partnership* (TTIP): een ambitieus handels- en investeringsakkoord tussen 's werelds grootste handelsblokken dat de EU jaarlijks 119 miljard Euro aan extra handel

kan opleveren en een echte banenmotor kan betekenen.

Niet alleen de economische crisis, maar ook de ambitie om gezamenlijk de leidende rol op het wereldtoneel te behouden, heeft een ongekend politiek momentum opgeleverd in Washington en Brussel. De EU en VS nemen naar verwachting rond de zomer voor het eerst plaats aan de onderhandelingstafel om het grootste handelsakkoord uit de geschiedenis te onderhandelen. Partijen streven naar vlotte resultaten maar eenvoudig zal het niet worden, van beide kanten zullen stevige politieke concessies moeten worden gedaan.

Pre-mandaat

De technische voorbereidingen zijn al in volle gang. De Europese Commissie heeft een onderhandelingsmandaat aan de lidstaten ter goedkeuring voorgelegd, en ook het Parlement formuleert nu haar inzet. Schaake is vertrouwd met de Amerikaanse politiek, ze studeerde Amerikanistiek en werkte bij het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden. Tijdens het programma van de delegatie zal ze met collega's in het Amerikaanse Congres, het Witte Huis, uit het bedrijfsleven en met NGO's spreken over wederzijdse verwachtingen en standpunten. Ondanks de positieve houding liggen er een aantal hoofdpijndossiers op tafel, waarbij landbouw- en aanbestedingen en intellectuele eigendomsrechten het meest in het oog springen.

Groei

De voordelen van een handelsakkoord zijn simpelweg te groot om te negeren, door de schaal van het huidige handelsvolume levert iedere belemmering die wordt weggenomen grote winst op. Het afbreken van de reeds relatief lage tariefmuren tussen de EU en VS (gemiddeld 3 procent) is hier een voorbeeld van. Het wegnemen van *Non-Tariff Barriers* (NTB's) zorgt voor de grootste groei, bijvoorbeeld door uiteenlopende technische of veiligheidsstandaarden, en licentieverplichtingen wederzijds te erkennen of te harmoniseren. Het akkoord zal idealiter ook voorkomen dat nieuwe handelsbarrières worden opgelegd waardoor bijvoorbeeld de veelbelovende

digitale economie en e-commerce zich verder kunnen ontwikkelen.

Nederland

Na Japan en het Verenigd Koninkrijk is Nederland de grootste investeerder in de VS. Een ambitieus en compleet handelsakkoord met de VS zal de open Nederlandse economie jaarlijks tussen de 1,4 en 4 miljard Euro kunnen opleveren, dit hangt af van de uiteindelijke breedte van het akkoord. De Nederlandse agrarische, chemische en hightech sectoren zouden het meest direct profiteren, maar ook de Nederlandse transport- en bouwsector ziet enorme kansen door betere markttoegang in de Verenigde Staten.

Samen sterk

Een geslaagd TTIP zal de toegevoegde waarde van de EU voor haar lidstaten op het gebied van economische samenwerking en vertegenwoordiging op het wereldtoneel herbevestigen. Geen enkel Europees land zou een vergelijkbaar handelsverdrag individueel met de Amerikanen hebben kunnen onderhandelen. Vanuit een mondiaal perspectief creëert een trans-Atlantisch verdrag tevens een nieuwe maatstaf voor de wereldhandel van de toekomst. Een hernieuwd trans-Atlantisch partnerschap bestendigt bovendien het leiderschap van de EU en de VS in de wereld en schept vertrouwen voor de nieuwe wereldwijde concurrentie met opkomende machten in Azië en Latijns-Amerika. Dat perspectief is essentieel.

(bron: website D'66
http://site.d66.nl/d66nl/item/trans_atlantisch_handelsakkoord_in)

Gebrek aan democratie en transparantie in de TTIP onderhandelingen

De leden van het Nederlandse én van het Europese parlement worden vóór en tijdens de onderhandelingen volledig buitenspel gezet. Officieel staat TTIP bij geen enkel parlement op de agenda, dus de parlementen kunnen niet beslissen óf ze erover willen onderhandelen, laat staan hoe er dan onderhandeld zou moeten worden. Alle onderhandelingen vinden nu achter gesloten deuren plaats tussen

bedrijfsleven, de Amerikaanse overheid en de Europese Commissie. Het gesloten karakter van de onderhandelingen brengt het publieke belang ernstig in gevaar.

Vrijhandelsverdrag tussen de EU en de VS: een bedreiging voor publieke belangen

Meer dan een derde van de totale mondiale handel verloopt momenteel tussen de VS en de EU. De EU en de VS willen via een vrijhandelsverdrag een groot handelsblok creëren dat tegen China en andere opkomende landen kan concurreren. Dit Transatlantic Trade and Investment Partnership (TTIP) verdrag zal onder andere de markten openen voor buitenlandse diensten en directe buitenlandse investeringen in de financiële sector.

Bij de onderhandelingen die op dit moment gaande zijn worden afspraken gemaakt over vergaande marktliberalisering en deregulering. Deze onderhandelingen hebben direct invloed op Europese wet- en regelgeving. Er staat veel op het spel: wat en hoe consumenten kunnen kopen, welk bedrijf winst of verlies maakt, welke werkgelegenheid er blijft, hoe regels betreffende voedselveiligheid en het milieu tot stand komen en op welke manier investeerders miljoenenclaims kunnen indienen tegen overheidsmaatregelen.

Het handelsverdrag wil de reguleringen van de financiële sector beperken omdat deze als barrières voor handel worden beschouwd. TTIP zal op verschillende manieren grote ondernemingen bevoorrechten ten opzichte van burgers, consumenten, parlementen en de soevereiniteit van staten.

Eén van de meest controversiële elementen van de TTIP onderhandelingen is het investeringshoofdstuk. Hiermee kunnen Amerikaanse bedrijven die investeren in Europa, buiten de nationale rechtstaat om, nationale overheden voor een internationaal tribunaal brengen als overheidsmaatregelen en wetten winsten dreigen aan te tasten.

Bron: www.somo.nl Centrum voor onderzoek van multinationale ondernemingen.

Ingezonden door Marjolijn Snippe

Hervorming VN

Voor het te gelde maken van deze universele overlevingsdrang wordt het tijd dat wij, als mensheid, onze energie niet langer steken in het ontwikkelen van oorlogstuig maar in het ontwikkelen van de VN tot een mondiaal beleidsorgaan met bovennationale bevoegdheden. Daarvoor zal onze volkerenorganisatie fundamenteel hervormd moeten worden, waarbij gedacht moet worden aan de opheffing van de ondemocratische (vetorecht) Veiligheidsraad, met de gelijktijdige overheveling van zijn primaire verantwoordelijkheid, de handhaving van de internationale vrede en veiligheid, naar de Algemene Vergadering. Deze kan zich daardoor ontwikkelen van een ongeloofwaardig mondiaal praatcollege tot een betrouwbaar mondiaal daadcollege. Een gezaghebbend wereldforum, dat op basis van onze fenomenale *know how* op elk terrein en de alom onderschreven mensenrechten een beleid van de grond weet te tillen waarmee de wereldproblemen en het daarmee gepaard gaande onrecht, adequaat en duurzaam bestreden kunnen worden.

Opofferingsgezindheid.

Voor deze broodnodige reorganisatie van onze volkerenorganisatie zal het VN-Handvest grondig herzien moeten worden. Artikel 109 opent hiertoe uitdrukkelijk de mogelijkheid, doordat het spreekt over een algemene conferentie van lidstaten met als doel de herziening van het Handvest. Het initiatief daartoe is helaas niet te verwachten van de daarvoor bevoegde instantie; de politiek. Begrijpelijk, omdat onze dames en heren politici daarmee het heft uit handen zullen geven en zichzelf overbodig zullen maken. Die opofferingsgezindheid mag je van onze geachte afgevaardigden niet verlangen, hoe wenselijk zij ook is in het licht van de creatie van de ware democratie van *Power to the People*.

Wouter Ter Heide

Er is geen militaire oplossing mogelijk voor democratie in de Oekraïne en het probleem op de Krim. Minister Timmermans van Buitenlandse Zaken in het journaal

Message from Bill Pace for WFBN Meeting and Reception on Friday, January 17, 2014

First, congratulations to WFBN and thanks our staff and office and those participating for this meeting and reception.

From the beginning of our Movement, including when our first office in Paris moved to Amsterdam around 1950, the two issues being raised at your gathering at our international office in The Hague have been of crucial importance to WFM

- strengthening and reforming and improving the Charter provisions on the UN Security Council and its mandate to help the world maintain international peace and security.

- and strengthening and reforming the representation of "We the People" in the UN, in particular in proposing the establishment of a consultative process to debate the creation of an independent UN parliamentary assembly.

In both efforts there are short-term and long-term improvements that must be made. Netherland's civil society and government are important to these efforts.

Our International Secretariat office in NY worked closely and very constructively with Amb. Schaper during his 4 years a UN Ambassador for The Netherlands. His leadership on many issues is to be applauded, but his support of the emerging norm on 'the responsibility to protect' populations from crimes against humanity was especially noteworthy - Amb. Schaper served as co-chair of the about 30-nation group of 'Friends of RtoP.'

WFM's leadership in promoting the UNPA has been indispensable and no individual has done more than Andreas Bummel in advancing this cardinal initiative for international democracy.

The Netherlands has hosted our Movement's international offices for more than six decades. We congratulate our Dutch membership organization for organizing this good meeting. There are, unfortunately, not many countries where WFM members and governments have striven together for decades to promote stronger international democratic institutions and structures for peace.

William R. Pace, Executive Director, World Federalist Movement-Institute for Global Policy (WFM-IGP), Convenor, Coalition for the International Criminal Court (CICC), Steering Committee Member, International Coalition for the Responsibility to Protect (ICRtoP)

Ter verdediging van een Wereldregering

Nancy Birdsall, Project Syndicate

In tegenstelling tot in het verleden waren er geen grote demonstraties zijn bij de jaarlijkse bijeenkomsten van het Internationaal Monetair Fonds en de Wereldbank of bij de daaropvolgende ontmoeting van ministers van handel bij de Wereld Handels Organisatie.

Maar dit is niet omdat deze internationale instituties gezien worden als effectief en legitiem. Het is omdat ze, vergeleken met tien jaar geleden, in het licht van grotere krachten op de markt, gezien worden als te klein en onmachtig om je zorgen over te maken.

De mondiale financiële crisis van 2008 en de nasleep daarvan hebben niet alleen voor een verlies van vertrouwen in de markt gezorgd, maar ook in het vermogen van democratische regeringen om te waarborgen dat de voordelen van marktgeleide groei breed gedeeld worden. Op het gebied van economische, financiële, belasting- en klimaatproblemen zijn veel mensen wereldwijd angstig of boos en ze geloven dat een wereldwijde kliek van bankiers, bedrijven en G-20 elites achterkamertjespolitiek bedrijft om de voordelen van de globalisatie te monopoliseren.

Maar weinig mensen (of het nou gewone burgers zijn of internationaal

georiënteerde economen) herkennen dat onze schijnbaar zwakke en ineffectieve multilaterale instituties 's werelds beste hoop zijn om de mondiale te markt te besturen en democratiseren. Alleen deze instituties zijn in staat een overname door de elite en een scheuring tussen insiders die de mondiale welvaart op lange termijn in gevaar brengen, te voorkomen.

Zeker, een groeiend aantal economen heeft aandacht voor de kosten van een ongebreidelde mondiale markt. Er is grotere zorg dat de grensoverschrijdende mobiliteit van kapitaal het moeilijker maakt om belasting te innen en om financiële regels in het thuisland uit te voeren; ook is er de zorg dat handelsovereenkomsten in combinatie met mondiale aanvoerlijnen het verlies van banen in ontwikkelde landen vergroot. Ook betekent de mondiale integratie dat de problemen in de eurozone de economie van de VS bedreigen, terwijl de patstelling over het schuldenplafond in de VS alle financiële markten elders bedreigt.

Toch zijn veel economen net zo ambivalent over 'mondiale' regels en instituties als de gewone man is. Ze maken zich zorgen dat internationale lichamen, met een tekort aan democratisch toezicht, het voor de rijken, machtigen en degenen met goede connecties makkelijker maken om zaken in hun voordeel uit te voeren. Het boek van Dani Rodrik uit 2011 *The Globalization Paradox* bekritiseert de supporters van globalisatie omdat ze een algehele liberalisatie willen van de buitenlandse handel en het geldverkeer; hij beargumenteert dat, wanneer democratisch ingestelde sociale beleid botst met de eisen van de globalisatie, de nationale prioriteit de overhand zou moeten hebben.

Het is waar, mondiaal 'regeren' kan te ver gaan; bijvoorbeeld als regels van de WHO conflicteren met verstandige lokale milieumaatregelen. Of als vereisten van het IMF voor leners in ontwikkelingslanden de armslag voor creatieve verscheidenheid in groei- en armoedebestrijdingsbeleid verkleinen. Het is ook zo dat landen afhankelijk van officiële hulp en leningen van het IMF met ongerechtvaardigde druk te maken kunnen krijgen om zich aan te passen aan de verkeerde blik van buitenstaanders op hun beleid; van het

premature openen van de kapitaalmarkten in Azië in de jaren negentig tot de door de strot geduwde soberheid in Griekenland en Spanje van dit moment.

Er is een positievere manier om naar dit probleem te kijken. Soms gebruiken zelfs machtige soevereine staten mondiale afspraken om verstandig beleid te bewerkstelligen dat anders moeilijk te initiëren en te onderhouden zou zijn. Een overeenkomst van de G-20 in 2009 om af te zien van protectionisme in de nasleep van de mondiale financiële crisis hielp om protectionisme buiten de deur te houden. Vandaag de dag zou een G-8 of G-20 overeenkomst over het uitwisselen van belastinginformatie kunnen helpen om de nationale basis voor inkomsten en de reputatie van overheden wat betreft eerlijke belastingen te ondersteunen.

Minder voor de hand liggend is het dat wanneer regeringen in fondsen voor het IMF voorzien, ze binnenlandse politieke weerstand kunnen omzeilen tegen het helpen van landen die in de problemen zitten en tegen regels die alleen voordeel brengen op de lange termijn. Het is zo dat het vastleggen van eerlijke regels over handel, financiën, ontwikkeling, klimaatverandering en andere problemen in grote mondiale instituties zoals het IMF en de Wereldbank belangrijker is dan ooit, gegeven de opkomst van China en andere opkomende economieën. Terwijl deze nieuwe machten een plek zoeken in het geopolitieke plaatje, kunnen zij en de oudere machten voordeel halen uit wederzijds overeengekomen mondiale 'indamming' van hun binnenlands provincialisme en kortzichtigheid.

Met andere woorden, mondiale regels en instituties kunnen het makkelijker maken en meer aannemelijk dat iedereen die mee doet zich zal inzetten voor de bredere belangen van hun eigen burgers (en daarmee ook het mondiale Gemenebest). Zo zouden oproepen tot het verminderen van de uitstoot van CO2 (terwijl er geen enkel manier om dat af te dwingen) landen kunnen helpen het juiste te doen voor de kinderen en kleinkinderen van hun burgers.

Bovendien kunnen eerlijke mondiale regels helpen de wereldmarkt te 'democratiseren', vooral als ze worden

vastgelegd in instituties met een bepaalde graad van autonomie voor een zeer professionele staf die kan opereren met enige onafhankelijkheid van politieke druk op korte termijn. Het zou geen verrassing moeten zijn dat de voormalige koppen-van-jut van de anti-globalisten (de Wereldbank en in toenemende mate het IMF en de WHO) opener en transparanter zijn dan vele van hun lidstaten. Ze voorzien zo in een vehikel voor normale mensen om te lobbyen voor eerlijker regels en beleid, niet alleen in hun eigen land maar ook in andere landen.

Een voorbeeld hiervan was het burgerinitiatief dat de regels van de WHO voor intellectueel eigendom bevocht, die werden aangenomen op voorspraak van de VS en andere rijke landen, en die hoge prijzen voor AIDS-medicijnen in Afrika in stand hielden. De campagne werd een succes en resulteerde in veranderingen die de toegang van arme landen tot medicijnen dramatisch verbeterden.

Uiteindelijk, zoals ik in groter detail beargumenteer in een nota voor de Global Citizens Foundation, zijn gewone mensen beter af met mondiale instituties, ondanks hun relatieve zwakheid in vergelijking tot hun meest machtige soevereine leden en hun gebrek aan legitimiteit in vergelijking tot hun democratische leden.

Natuurlijk zou een 'wereldregering' nooit democratische legitimiteit kunnen hebben; om deze reden al is het een eng idee. Maar, net zoals een socialistisch Utopia of puur liberalisme, zou het idee van een wereldregering in een verstandige route kunnen voorzien naar het pakken van de voordelen van een effectiever mondiaal beleid. Met een volledig onderling afhankelijke wereldmarkt zouden we ons minder zorgen moeten maken over de risico's van slechte regels en beleid van imperfecte mondiale instituties en meer zorgen over hoe we de mogelijkheden van deze instituties kunnen uitbuiten om beleid vast te leggen in binnen- en buitenland dat de risico's voor mensen over ter wereld minimaliseert en de mogelijkheden maximaliseert.

Nancy Birdsall is de oprichter van het Center for Global Development.

Verslag van de secretaris over het jaar 2013

Begin januari was er een succesvolle en gezellige nieuwjaarsbijeenkomst op EMMA. O.a. Leo van der Vlist sprak daar over de inheemse volken.

In het kader van de theaterproductie Garry Davis van Marjolijn van Heemstra heeft Ton Máčel op 7 mei 2013 op radio 1, Met het Oog op Morgen, het wereldburgerschap toegelicht. Dit resulteerde in een bezoek van het bestuur aan de uitstekende voorstelling van Marjolijn van Heemstra over Garry Davis, in het RoTheater. Floris Methorst had destijds Marjolijn van Heemstra ingewijd in het wereldburgerschap en doorverwezen naar Gary Davis.

Marjolijn Snippe heeft een nieuwe WFBN folder gemaakt die verspreid is tijdens de WFBN-EMMA-SIB bijeenkomst van 7 juni in Utrecht. Vijay Mehta en Jan Pronk waren daar de sprekers.

Een DVD met daarop een professionele opname van deze WFBN-EMMA-SIB bijeenkomst werd door EMMA aan de WFBN aangeboden. De film staat ook op VIMEO (<https://vimeo.com/70100939>)

Er ontstond van de zomer nogal wat commotie binnen de WFBN over het standpunt van de WFBN t.a.v. het voorstel Chris Hamer. Een positief uitvloeisel daarvan was dat de werkgroep is gaan nadenken en discussiëren over de koers van de WFBN. Een meerderheid van de actieve leden en in het bestuur heeft er voor gekozen om de WFBN niet aan te sluiten bij de door Chris Hamer voorgestelde coalitie voor een gemeenschap van volwassen democratieën.

In juli kwam de Council WFM bijeen te New York (Hofstra University). Peter Davidse en Paul Berendsen zijn hier naar toe geweest. De Council heeft de lidorganisaties opgeroepen om mee te doen met de First Global Week of Action for a World Parliament (van 17 tot 24 oktober 2013). De WFBN heeft hier ook gehoor aan gegeven. Paul is naar de WFM Council meeting gegaan als gekozen vertegenwoordiger van de WFBN. Peter is door het Congress benoemd als councilid

en heeft in die capaciteit de Council meeting bijgewoond.

UNPA Meeting, Brussel, 15, 16, 17 oktober 2013. Marjolijn Snippe, Floris Methorst en Marco van Hulten zijn hier naartoe geweest gedurende de driedaagse bijeenkomst op het Goethe Instituut en in het Europees Parlement. Peter Davidse en Evianne Stok zijn ook een dag gekomen. Het was een zeer geslaagde bijeenkomst. Op de website van de UNPA-campaign staat een uitstekend verslag. Floris en Marjolijn hebben na afloop van de UNPA meeting een bezoek gebracht aan UNRIC (het Regionaal Informatiecentrum van de Verenigde Naties). Zij hebben daar een uitvoerig gesprek gehad met Alexa Froger, plv. Hoofd van UNRIC. De onderwijsprogramma's VN-Arena en de VN Canon zijn goed geplugd. Ook hebben Floris en Marjolijn met de NVVN Onderwijscommissie een bezoek gebracht aan het ministerie van Buitenlandse Zaken, alwaar ook beide onderwijsprogramma's onder de aandacht zijn gebracht.

In het kader van het 65- jarig jubileum van de WFBN is er in november een excursie geweest naar het ICC in Den Haag.

De werkgroep is weer diverse malen bijeengekomen en geeft hiervan zelf een verslag. Ook de Esperanto lessen zijn in 2013 weer doorgegaan.

De Nieuwsbrief is in 2013 vier maal uitgekomen. Een lente, zomer, herfst en winter editie.

Er is een nieuwe website ontwikkeld met een nieuwe structuur.

Het Steunfonds heeft een begin gemaakt om op orde te komen. Veel dingen waren onjuist. Het verenigingsbestuur van de WFBN heeft de zaak uitvoerig besproken en een verslag gemaakt met 9 punten waaruit dit blijkt. Een nieuwe invulling van het bestuur was dringend noodzakelijk. Dank aan Floris en Marjolijn. Ook heeft de Stichting Steunfonds de officiële ANBI status gecontinueerd door aan de publicatie-verplichtingen te voldoen. Dank hiervoor aan Peter.

Het pand in Den Haag heeft twee nieuwe huurders. Evianne Stok is als vrijwilliger heel behulpzaam geweest bij het oplossen

van allerlei situaties op locatie. Dank aan Evianne.

Evianne Stok aan het werk in de Unesco-bibliotheek

De ledenadministratie komt geleidelijk aan op orde. We hebben diverse nieuwe leden mogen verwelkomen, waaronder Arthur van der Klashorst en Marianne Blansjaar.

Begin 2014 was er op het kantoor van de WFM in Den Haag een nieuwjaarsbijeenkomst van de WFBN in samenwerking met de WFM en de NVVN. Er waren twee uitstekende sprekers: Herman Schaper van het ministerie van BuZa en Andreas Bummel (UNPA campaign). Ongeveer 30 mensen bezochten de bijeenkomst.

De WFBN heeft het afgelopen jaar samengewerkt met de volgende organisaties:

All Win, EMMA, NVVN, WFM, CMO, SIB, Vredesmuseum, Actiegroep Inheemse Volken, Internationaal Register van Wereldburgers, Congres der Volkeren, Internationaal Strafhof.

Algemene ledenvergadering WFBN - agenda

Datum: zaterdag 12 april 2014

Locatie: Emma, Cremerstraat 245,
3532 BJ Utrecht

telefoon 030 2938717

deur open: 12.30, een eenvoudige lunch wordt u aangeboden

vergadering van 13.30 tot 16.00 uur

- 1) Opening
- 2) Notulen vorige algemene jaarvergadering
- 3) Benoeming notulencommissie, kiescommissie, kascommissie
- 4) Ingekomen stukken en mededelingen
- 5) Jaarstukken

Jaarverslag (gepubliceerd in deze nieuwsbrief)

Beleidsvoornemens

Financieel verslag

Verslag kascommissie

Decharge penningmeester

Begroting 2014

6) Bestuur

Alle bestuursleden treden af en zijn herkiesbaar, Jan Kees Koning stelt zich kandidaat.

Peter Davidse is niet opnieuw kandidaat-voorzitter, Floris Methorst is kandidaat om hem op te volgen als voorzitter.

Bestuursverkiezing

7) Rondvraag

8) Sluiting

Lidmaatschap van de WFBN is slechts 15 euro, steun de wereldburgergedachte, werf leden!

Donaties op rekening [NL73/INGB0000009764](https://www.rekening.nl/73/INGB0000009764) tnv. Wereld Federalisten Beweging Nederland zijn welkom!

Uw bijdrage is nodig en werkt door als positieve kracht in de wereld.

“UITLICHTING”

– de schijnwerper op bijzondere onderwerpen –

Onder deze noemer organiseren de Wereldfederalistenbeweging Nederland, het project All Win en Centrum EMMA een nieuwe serie informatieve bijeenkomsten (met discussie) op telkens de laatste zondagmiddag van de maand.

Zaal open: 13.30 uur, met koffie en thee

Aanvang: 14.00 uur

Afsluiting: 16.30 uur, met soep, borrel en hapjes

De eerste drie bijeenkomsten zullen worden gehouden op 30 maart, 27 april en 1 juni (bij uitzondering niet de laatste zondag van de maand) a.s. Deze staan in het teken van inheemse volken in Amerika.

* zondag 30 maart:

Vertoning van de film: “America before Columbus”

met toelichting van Lennert van Oorschot.

* zondag 27 april: Leo van der Vlist

directeur van het Nederlands Centrum voor Inheemse Volken (NCIV)

over: de rechten van inheemse volken.

* zondag 1 juni: Lennert van Oorschot:

historicus

over: de inheemse volken in Noord- en Zuid-Amerika, voor en na de tijd van Columbus. (Deelonderwerpen hieruit).

Locatie:

Centrum EMMA

Cremerstraat 245/247

3532 VJ Utrecht

Tel.: 030 – 293 87 17

www.emmacentrum.nl

www.facebook.com/emmacentrum

info@emmacentrum.nl

COLOFON

Wereld Federalisten Beweging Nederland

Iedere aardbewoner heeft recht op welzijn en welvaart. De WFBN, in 1948 opgericht, streeft naar een duurzame en democratische wereldrechtsorde, met respect voor de rechten van de mens. Zij benadrukt door middel van het vragen van aandacht voor wereldwijde problemen de noodzaak tot internationale samenwerking en versterking van de Verenigde Naties op federale basis. De WFBN is het Nederlands centrum voor de inschrijving van wereldburgers.

De WFBN is verbonden met het internationaal register voor wereldburgers en is aangesloten bij de World Federalist Movement.

Kantooradres: Laan van Nieuw Oost-Indië
252. 2593 CD Den Haag, telefoon: 070-3478196

Raad van advies
prof.dr.J.Berkouwer, prof.dr.Th.van Boven, dr. P.H.J.J. Terhal en drs. L. Wecke

Bestuur

E-mail: bestuur.wfbn@gmail.com

Voorzitter: Peter Davidse: 070-785 40 63

Vice-voorz & penningmeester: Floris

Methorst: 030-261 77 23

Secretaris: Marjolijn Snippe: 0321-848782

Internationaal secr: Ton Mácel,
070-358 54 81

Website: Leonard Kater:
030-281 74 81

Redacteur van Eén Wereld is Peter Davidse
Email: redactie.wfbn@gmail.com

Werkgroep WRO Frans Vermeulen, 0165-534 506

Kamer van Koophandel Amsterdam:
V 530085 ISSN 1871-2754.

“Eén Wereld” is gedrukt bij Drukkerij Modern te Bennekom.